

Milé čtenářky a vážení čtenáři,

v měsíci listopadu tohoto roku jsme vzpomínali na pád berlínské zdi a příchod svobody, po které jsme toužili. Dvacet let od pádu berlínské zdi je sice doba krátká, přesto si právem klademe otázky po zhodnocení času v době nově získané svobody. Klademe si otázky, kam se ubírá česká společnost, komu prospěla naše práce, mezinárodní kontakty, s jakou kvalitou vysokoškolského vzdělávání se ubíráme do dalších let, jaké perspektivy nás čekají. Svobody si více cení ten, kdo ji neměl, kdo pro ni i trpěl stejně jako jemu blízký člověk. Svobody si cení ten, kdo pro svobodu byl vězněn, a ti, kteří přišli o svého blízkého, protože v boji o svobodu přišel o život. O svobodu je nutno pečovat nejen na politické úrovni, ale i na úrovních pracovních, společenských; totalitní myšlení je totiž plíživé a překvapuje svými nároky a strategiemi. Po dvaceti letech života ve svobodné společnosti je dobré si uvědomit, že máme důvod k vděku a radosti.

Události na Právnické fakultě ZČU v Plzni mají svou symboliku. Nekompetentnost mnoha zaměstnanců této vysoké školy ukazuje nedůslednost nás – Čechů, jak se o ní vypráví dlouhá léta v zahraničí. Vysoké školy bohužel nyní ztratily jistou formu úcty v očích prostých občanů. Mnohem významnější problémy a selhání se včas „uklidí“ v jiných oblastech lidské činnosti, zametou se pod koberec, univerzitní svět v České republice dal najevo prostřednictvím médií, že extrém může být i na straně druhé. Jako by již neexistovaly jiné problémy! Přes pět týdnů jsme denně četli, slyšeli a viděli nekonečný řetězec problémů plzeňské univerzity, jejíž stín padl i na ostatní veřejné i soukromé vysoké školy v České republice. Komu to vše prospělo? Tuto formy otázky si musí položit každá filozofující mysl a odpověď nyní nechme otevřenou čtenářům.

Finanční krizi budeme pociťovat v příštím roce, ale ponechme si naději, že svět vědy a vyučování na vysokých školách si musí zachovat svou specifickou úroveň, dokonce slibovaná reforma vysokých škol by měla přinést kýženou profesionalizaci. Když čteme o problémech veřejných vysokých škol v USA, jako např. že úroveň studia klesá a že další a další finance od státu nepřinesly očekávaný úspěch, jako bychom viděli situaci v České republice. Jistě, zvyšování finančních podpor škol nemůže nahradit etické jednání studentů a doktorandů i vysokoškolských pedagogů. Pokud člověk vidí cíl svého snažení jen v zisku, nemůže to s ním a se společností dobře dopadnout. Pokud je mravnost nahrazována sobeckým zájmem o funkece a peníze, důsledky takového jednání nejsou útešné. Rozumím těm, kdo svou poctivou prací něco dokázali, a jejich práce byla doprovázena zákonnou odměnou.

Téma rozvoje člověka a společnosti prochází mnoha obory a je znovu aktualizováno. Evropské země budou muset promýšlet novou strategii rozvoje společnosti, protože chudých, starých a nezaměstnaných lidí v Evropské unii je značné množství. Statistiky uvádějí, že máme počítat s 80 miliony chudých lidí. A tento počet potřebných se bude asi dále zvyšovat.

Jak je vidět, problémů doby je dost. Budou postupně řešeny a doufejme, že k jejich řešení budeme nápomocni i my.

Děkuji čtenářům za jejich zájem o náš časopis Kontakt a děkuji také za zájem posílat nám příspěvky. Kvalita časopisu je na dobré úrovni. Budeme se snažit v dobré nastoupené cestě pokračovat.

Josef Dolista
odpovědný redaktor